

Dictamen en relació amb la consulta formulada per una entitat privada sobre la donació d'un fons documental a l'Arxiu Nacional de Catalunya

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una entitat privada en el qual es demana que l'Autoritat emeti un dictamen sobre la possibilitat de fer una donació a l'Arxiu Nacional de Catalunya d'un fons documental integrat per 71.400 documents datats entre 1808 i l'actualitat, alguns dels quals inclouen dades de caràcter personal.

En concret, planteja si:

- a) Es poden cedir els documents que formen part d'aquest fons amb una antiguitat superior als 40 anys sense consentiment dels afectats.
- b) Es poden cedir, també sense consentiment, els documents amb una antiguitat inferior als 40 anys, sense efectuar-ne cap actuació material i acordant amb l'entitat cessionària mesures per garantir els drets dels possibles afectats.

Malgrat que s'assenyala que la consulta s'acompanya d'una relació detallada dels documents que integren el fons objecte de donació amb una breu descripció del seu contingut, cal fer avinent que aquesta informació no ha estat incorporada finalment en la tramesa efectuada a aquesta Autoritat.

Analitzada la petició, que s'acompanya de còpia dels poders notariais a favor de la persona que representa l'entitat i que presenta la consulta davant l'Autoritat, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent.

I

De conformitat amb allò establert a l'article 5, apartats g) i o) de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, correspon a l'Autoritat proporcionar informació sobre els drets de les persones en matèria de tractament de dades personals, així com respondre les consultes que formulin les entitats del seu àmbit d'actuació sobre la protecció de dades de personals en poder de les administracions públiques.

D'acord amb l'article 3 de la Llei 32/2010, les entitats incloses dins l'àmbit d'actuació de l'Autoritat són:

- a) Les institucions públiques.*
- b) L'Administració de la Generalitat.*
- c) Els ens locals.*
- d) Les entitats autònomes, els consorcis i les altres entitats de dret públic vinculades a l'Administració de la Generalitat o als ens locals, o que en depenen.*
- e) Les entitats de dret privat que compleixin, com a mínim, un dels tres requisits següents amb relació a la Generalitat, als ens locals o als ens que en depenen:*
 - Primer. Que llur capital pertanyi majoritàriament als dits ens públics.*
 - Segon. Que llurs ingressos pressupostaris provinguin majoritàriament dels dits ens públics.*
 - Tercer. Que en llurs òrgans directius els membres designats pels dits ens públics siguin majoria.*

f) *Les altres entitats de dret privat que presten serveis públics per mitjà de qualsevol forma de gestió directa o indirecta, si es tracta de fitxers i tractaments vinculats a la prestació d'aquests serveis.*

g) *Les universitats públiques i privades que integren el sistema universitari català, i els ens que en depenen.*

h) *Les persones físiques o jurídiques que compleixen funcions públiques amb relació a matèries que són competència de la Generalitat o dels ens locals, si es tracta de fitxers o tractaments destinats a l'exercici d'aquestes funcions i el tractament es duu a terme a Catalunya.*

i) *Les corporacions de dret públic que compleixen llurs funcions exclusivament en l'àmbit territorial de Catalunya als efectes del que estableix aquesta llei."*

Fora d'aquests casos -com seria el cas de la present entitat de dret privat no compresa en l'àmbit d'actuació d'aquesta Autoritat-, el control del compliment de la normativa de protecció de dades correspon a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (AEPD), de conformitat amb els articles 47 i 57 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (en endavant, LOPDGDD).

No obstant això, atès que en el present cas la donació del fons documental de què és titular l'entitat té per destinatari l'Arxiu Nacional de Catalunya, adscrit al Departament de Cultura de l'Administració de la Generalitat, i que en la consulta s'apunta l'interès d'ambdues parts per dur a terme la dita donació, es considera convenient donar resposta a la consulta plantejada per aquesta entitat.

D'acord amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, aquest dictamen es publicarà al web de l'Autoritat un cop notificat a les persones interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades personals.

II

El Reglament (UE) 2016/679, del Parlament i del Consell Europeu, de 27 d'abril de 2016, General de Protecció de Dades (en endavant, RGPD) defineix tractament de dades com "*cualquier operación o conjunto de operaciones realizadas sobre datos personales o conjuntos de datos personales, ya sea por procedimientos automatizados o no, como la recogida, registro, organización, estructuración, conservación, adaptación o modificación, extracción, consulta, utilización, **comunicación por transmisión**, difusión o cualquier otra forma de habilitación de acceso, cotejo o interconexión, limitación, supresión o destrucción*" (article 4.2 RGPD).

En la consulta es planteja la donació a l'Arxiu Nacional de Catalunya d'un fons documental integrat per 71.400 documents datats entre 1808 i l'actualitat, que inclou un fons d'imatges i gravacions. L'entitat refereix en la seva consulta que alguns dels documents contenen dades de caràcter personal.

En atenció a l'extens període de temps que abasten els documents objecte de donació, cal fer avinent que la normativa de protecció de dades no s'aplica a la protecció de dades personals de persones difuntes.

Així es desprèn del considerant 27 de l'RGPD:

"El presente Reglamento no se aplica a la protección de datos personales de personas fallecidas. Los Estados miembros son competentes para establecer normas relativas al tratamiento de los datos personales de estas."

I també de l'article 2.2.b) de l'LOPDGDD, abans citada:

“Artículo 2. Ámbito de aplicación de los Títulos I a IX y de los artículos 89 a 94.

1. (...)

2. Esta ley orgánica no será de aplicación:

a) (...)

b) A los tratamientos de datos de personas fallecidas, sin perjuicio de lo establecido en el artículo 3.

(...).”

Per tant, respecte els documents del fons que incorporin informació personal referida a persones difuntes, cal fer avinent que no hi hauria inconvenients, des de la perspectiva de la protecció de dades, per procedir a la seva donació a l'Arxiu Nacional de Catalunya. Això sens perjudici que aquesta informació personal, més enllà de la mort de la persona a qui es refereix, pugui ésser protegida per altres normes.

Cal també tenir en consideració que, des de la perspectiva de la protecció de dades, tampoc hi hauria inconvenients en dur a terme la donació dels documents que integren el fons documental en qüestió en què consti informació referida a persones jurídiques, atès que aquesta informació també queda exclosa de l'àmbit de protecció que confereix la normativa de protecció de dades personals, tal com especifica el mateix RGPD en establir que *“la protección otorgada por el presente Reglamento debe aplicarse a las personas físicas, independientemente de su nacionalidad o de su lugar de residencia, en relación con el tratamiento de sus datos personales. El presente Reglamento no regula el tratamiento de datos personales relativos a personas jurídicas y en particular a empresas constituidas como personas jurídicas, incluido el nombre y la forma de la persona jurídica y sus datos de contacto”* (considerant 14).

Així doncs, el règim de protecció que confereix la normativa de protecció de dades resultarà només aplicable respecte aquells documents d'aquest fons objecte de donació a l'Arxiu Nacional de Catalunya en què constin dades personals referides a persones físiques vives.

IV

D'acord amb l'RGPD les dades personals han de ser tractades de manera lícita (article 5.1.a), per a la qual cosa es requereix la concurrència d'una base jurídica, la qual pot ser el consentiment de les persones afectades o bé qualsevol altra de les bases jurídiques indicades al mateix RGPD (article 6.1) o, en el seu cas, en l'LOPDGDD.

Així es desprèn del considerant 40 de l'RGPD en establir que *“para que el tratamiento sea lícito, los datos personales deben ser tratados con el consentimiento del interesado o sobre alguna otra base legítima establecida conforme a Derecho, ya sea en el presente Reglamento o en virtud de otro Derecho de la Unión o de los Estados miembros a que se refiera el presente Reglamento, incluida la necesidad de cumplir la obligación legal aplicable al responsable del tratamiento o la necesidad de ejecutar un contrato en el que sea parte el interesado o con objeto de tomar medidas a instancia del interesado con anterioridad a la conclusión de un contrato.”*

Alhora, l'article 9.1 de l'RGPD prohibeix *“el tratamiento de datos personales que revelen el origen étnico o racial, las opiniones políticas, las convicciones religiosas o filosóficas, o la afiliación sindical, y el tratamiento de datos genéticos, datos biométricos dirigidos a identificar de manera unívoca a una persona física, datos relativos a la salud o datos relativos a la vida sexual o la orientación sexual de una persona física.”*

Ara bé, l'article 9.2 de l'RGPD estableix diferents supòsits que, de concórrer, aixecarien aquesta prohibició de tractar categories especials de dades.

L'RGPD també estableix, en el seu article 5.1.b), que *“los datos personales serán recogidos con fines determinados, explícitos y legítimos, y no serán tratados ulteriormente de manera incompatible con dichos fines; de acuerdo con el artículo 89, apartado 1, el tratamiento ulterior de los datos personales con fines de archivo en interés público, fines de investigación científica e histórica o fines estadísticos no se considerará incompatible con los fines iniciales («limitación de la finalidad»).”*

El Considerant 50 de l'RGPD concreta sobre l'aplicació d'aquest principi de limitació de la finalitat el següent:

“El tratamiento de datos personales con fines distintos de aquellos para los que hayan sido recogidos inicialmente solo debe permitirse cuando sea compatible con los fines de su recogida inicial. En tal caso, no se requiere una base jurídica aparte, distinta de la que permitió la obtención de los datos personales. Si el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable del tratamiento, los cometidos y los fines para los cuales se debe considerar compatible y lícito el tratamiento ulterior se pueden determinar y especificar de acuerdo con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros. Las operaciones de tratamiento ulterior con fines de archivo en interés público, fines de investigación científica e histórica o fines estadísticos deben considerarse operaciones de tratamiento lícitas compatibles. La base jurídica establecida en el Derecho de la Unión o de los Estados miembros para el tratamiento de datos personales también puede servir de base jurídica para el tratamiento ulterior.”

De la lectura conjunta d'aquests preceptes, i tenint en compte la definició de tractament de dades que fa el mateix RGPD (article 4.2), es desprèn, als efectes que interessin, que la comunicació de dades personals a un tercer podria considerar-se lícita en un cas com el plantejat, en la mesura que respongui a fins d'arxiu en interès públic, no sent necessari en aquest supòsit la concurrència d'una base jurídica diferent a la que va fonamentar el tractament inicial de les dades per part de l'entitat.

Per al cas que la comunicació afectés categories especials de dades -la qual cosa tindria lloc si en els documents objecte de donació constessin aquest tipus de dades personals-, caldria, a més, la concurrència d'alguna de les circumstàncies habilitants previstes a l'article 9.2 de l'RGPD, com podria ser l'establerta a lletra j), consistent en què *“el tratamiento es necesario con fines de archivo en interés público, fines de investigación científica o histórica o fines estadísticos, de conformidad con el artículo 89, apartado 1, sobre la base del Derecho de la Unión o de los Estados miembros, que debe ser proporcional al objetivo perseguido, respetar en lo esencial el derecho a la protección de datos y establecer medidas adecuadas y específicas para proteger los intereses y derechos fundamentales del interesado”*. Tot això d'acord amb la legislació en matèria d'arxius.

V

En el present cas, com s'ha dit, es pretén dur a terme una donació d'un fons documental que contindria dades personals a l'Arxiu Nacional de Catalunya.

D'acord amb Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents, l'Arxiu Nacional de Catalunya forma part del Sistema d'Arxius de Catalunya, que és el conjunt d'òrgans de l'Administració i d'arxius que, amb normes i procediments, garanteixen la gestió, la conservació, la protecció, la difusió correctes de la documentació de Catalunya, i l'accés a aquesta documentació (articles 16 i 26).

La citada Llei 10/2001 té per objecte *“impulsar la gestió i garantir la preservació de la documentació de Catalunya, tant pública com privada, d’acord amb els seus valors, per a posar-la al servei dels interessos generals; establir els drets i deures dels qui en són titulars, i també dels ciutadans en relació amb l’esmentada documentació, i regular el Sistema d’Arxius de Catalunya”* (article 1).

D’acord amb l’article 3.1 d’aquesta Llei, formen part del seu àmbit d’aplicació, entre d’altres, *“els documents privats que integren o poden integrar el patrimoni documental català”*.

La Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni cultural català, en llur article 19.2, estableix que integren el patrimoni documental de Catalunya els documents que s’inclouen en algun dels supòsits següents:

- “a) Els documents produïts o rebuts, en l’exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen.*
- b) Els documents de més de quaranta anys d’antiguitat produïts o rebuts, en l’exercici de llurs funcions, per persones jurídiques de caràcter privat que desenvolupen llur activitat a Catalunya.***
- c) Els documents de més de cent anys d’antiguitat produïts o rebuts per qualsevol persona física i els documents de menys antiguitat que hagin estat produïts en suports de caducitat inferior als cent anys, com és el cas dels àudio-visuals en suport fotoquímic o magnètic, d’acord amb el que sigui establert per reglament.*
- d) Els documents compresos en fons conservats en arxius de titularitat pública de Catalunya.*
- e) Els documents no compresos en els apartats anteriors que hi siguin integrats per resolució del conseller o consellera de Cultura, amb l’informe previ del Consell Nacional d’Arxius, atesos els seus valors històrics o culturals.***
(...)”

En la consulta s’assenyala que bona part del documents que integren el fons documental objecte de donació, concretament 47.000, tindrien una antiguitat superior als 40 anys, per la qual cosa formarien part del patrimoni documental de Catalunya (article 19.2.b) Llei 9/1993).

La disposició addicional sisena de la Llei 9/1993 disposa que *“s’aplica als arxius i als documents privats inclosos en algun dels supòsits de l’article 19 d’aquesta Llei, a més del règim que aquesta estableix, el que disposa el capítol 2 del títol II de la Llei d’arxius i documents.”*

La Llei 10/2001, a què es refereix aquesta disposició addicional sisena de la Llei 9/1993, imposa als titulars de documents privats integrants del patrimoni documental català una sèrie d’obligacions adreçades a garantir-ne la conservació, la difusió i l’accés de tercers.

En concret, l’article 13 estableix que:

“Els titulars de documents privats que formin part del patrimoni documental tenen, a més de les establertes per la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català, les obligacions següents:

- a) Tenir-los ordenats i inventariats. S’ha de lliurar una còpia de l’inventari al Departament de Cultura.*
- b) Conservar-los íntegrament i no desmembrar els fons sense autorització prèvia del Departament de Cultura.*
- c) Permetre-hi l’accés a les persones que acreditin documentalment la condició d’investigadores. Per tal de donar compliment a aquesta obligació, el titular del document té dret a dipositar-lo temporalment i sense cost en un arxiu públic del Sistema d’Arxius de Catalunya.*

d) Comunicar prèviament al Departament de Cultura qualsevol canvi en la titularitat o en la possessió dels documents.

e) No eliminar-los sense autorització prèvia de la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental, excepte en els supòsits en què per reglament s'estableixi un altre procediment."

Assenyalar que el compliment d'aquestes obligacions recau en tot cas sobre els titulars dels documents en qüestió. No obstant això, per tal d'atendre amb més facilitat aquestes obligacions, la mateixa Llei 10/2001 preveu que aquests puguin dipositar els seus fons documentals en un centre públic del Sistema d'Arxius de Catalunya.

Sobre aquesta qüestió, l'article 14 de la Llei 10/2001, relatiu al dipòsit de documents privats en arxius públics, disposa que:

"1. Els propietaris de documents privats els poden dipositar en un arxiu públic. Si en l'acord de dipòsit no consta res en contra, l'arxiu queda autoritzat a:

a) Tractar arxivísticament els documents, tot seguint els processos i les tècniques habituals del centre.

b) Facilitar la difusió dels documents amb finalitats culturals.

c) Facilitar l'accés als documents en les condicions generals aplicables a la documentació pública.

2. Les administracions públiques poden establir sistemes de compensació pel tractament arxivístic i el dipòsit de fons documentals privats, especialment si el titular del fons rescindeix el dipòsit.

3. En cas d'incompliment de les obligacions establertes per l'article 13, el Departament de Cultura pot acordar l'ingrés temporal de documents privats en un arxiu públic, a fi de garantir la preservació de llurs valors i assegurar el compliment de llur funció social. En aquests casos l'arxiu pot fer, sense necessitat d'autorització del titular del fons, les actuacions establertes per l'apartat 1."

L'article 27 de la Llei 10/2001 estableix que correspon a l'Arxiu Nacional de Catalunya, entre d'altres funcions, *"ingressar, conservar i difondre els fons i els documents privats que per llur valor testimonial i referencial concerneixin Catalunya i siguin d'una rellevància especial"* (apartat 1.b).

Correspon a la consellera de Cultura proposar al Govern de la Generalitat l'acceptació de les donacions a favor de la Generalitat que tenen per objecte béns mobles integrants del patrimoni cultural català, entre ells, els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya (DA 4a Llei 9/1993).

A la vista d'aquestes previsions, pot dir-se que, per aplicació de la normativa d'arxius i de patrimoni cultural, l'entitat té efectivament la possibilitat de donar a l'Arxiu Nacional de Catalunya aquella documentació del seu fons documental amb més de 40 anys d'antiguitat, que formi part del patrimoni documental de Catalunya, per tal d'assegurar-ne la correcta conservació i el tractament arxivístic necessari que en permeti l'accés.

Des de la vessant de la protecció de dades, pot entendre's que aquesta donació constituïria en aquest cas un tractament ulterior de dades que respondria a fins d'arxiu en interès públic.

Trobant-nos, per tant, davant un tractament ulterior de dades que la mateixa legislació de protecció de dades considera compatible amb la finalitat per a la qual inicialment es varen recollir (articles 5.1.b) i 89.1 RGPD), pot dir-se que no seria necessari disposar del consentiment de les persones afectades per dur a terme el traspàs de la documentació referida a l'Arxiu Nacional de Catalunya, atès que aquest tractament -que respondria en darrer terme a fins d'arxiu en interès

públic- caldria entendre'l legitimat per la mateixa base jurídica que va fonamentar el tractament de les dades en origen.

El consentiment tampoc seria necessari en el supòsit que en la documentació constin categories especials de dades, en els termes de l'article 9.1 de l'RGPD, en concórrer l'habilitació de l'article 9.2.j) de l'RGPD, relativa a què *“el tratamiento es necesario con fines de archivo en interés público, fines de investigación científica o histórica o fines estadísticos, de conformidad con el artículo 89, apartado 1, sobre la base del Derecho de la Unión o de los Estados miembros, que debe ser proporcional al objetivo perseguido, respetar en lo esencial el derecho a la protección de datos y establecer medidas adecuadas y específicas para proteger los intereses y derechos fundamentales del interesado”*, la qual aixeca la prohibició general de tractar aquest tipus de dades personals mereixedores d'especial protecció.

Assenyalar, en aquest punt, que l'article 26 de l'LOPDGDD considera lícit el tractament de dades amb finalitats d'arxiu en interès públic per part de les administracions públiques:

*“Será lícito el tratamiento por las Administraciones Públicas de datos con fines de archivo en interés público, que se someterá a lo dispuesto en el Reglamento (UE) 2016/679 y en la presente ley orgánica con las especialidades que se derivan de lo previsto en la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español, en el Real Decreto 1708/2011, de 18 de noviembre, por el que se establece el Sistema Español de Archivos y se regula el Sistema de Archivos de la Administración General del Estado y de sus Organismos Públicos y su régimen de acceso, **así como la legislación autonómica que resulte de aplicación.**”*

VI

En la consulta també es planteja si la resta de documents que formen part del fons documental de l'empresa, l'antiguitat dels quals no superaria els 40 anys, i que inclouen dades personals podrien donar-se a l'Arxiu Nacional de Catalunya també sense consentiment dels afectats.

Com s'ha fet avinent, des del punt de vista de la protecció de dades, la comunicació de les dades personals que puguin constar en aquests documents vers l'Arxiu Nacional de Catalunya podria entendre's lícita en la mesura que el tractament respondria a fins d'arxiu en interès públic, en considerar-se una operació compatible amb la finalitat inicial per a la qual es varen recollir les dades (articles 5.1.b) i 89.1 RGPD), i per concórrer, si escau, l'habilitació de l'article 9.2.j) de l'RGPD. Per tant, no resultaria necessari disposar d'una nova base jurídica que legitimi el tractament, com podria ser el consentiment dels afectats.

Ara bé, sens perjudici d'allò establert a la legislació mercantil sobre la conservació dels documents empresarials, cal tenir present que tant la legislació en matèria de patrimoni cultural (article 21 Llei 9/1993) com la legislació en matèria d'arxius (article 13 Llei 10/2001) obliguen exclusivament a conservar els documents produïts per persones jurídiques de caràcter privat que desenvolupen llur activitat a Catalunya -com seria el cas de l'entitat- quan aquests adquireixen l'antiguitat de 40 anys, moment en què passen a formar part del patrimoni documental nacional (article 19.2.b) Llei 9/1993), amb els drets i altres obligacions inherents que aquesta inclusió comporta.

Aquesta possibilitat, és a dir, l'ingrés d'un fons de caràcter privat en un arxiu públic no sembla, examinada la normativa aplicable, que estigui també prevista en relació amb aquells documents que no formen part del patrimoni documental català, com seria el cas, amb caràcter general, dels documents amb una antiguitat inferior als 40 anys.

Ara bé, en atenció al que estableix l'article 19.2.e) de la Llei 19/1993, anteriorment citat, hi ha la possibilitat que els documents amb antiguitat inferior als 40 anys puguin formar part del patrimoni documental de Catalunya, en la mesura que s'acordi ser mereixedors de tal consideració en atenció al seu possible valor històric o cultural. Una decisió que correspondria, en tot cas, a la consellera de Cultura, amb l'informe previ del Consell Nacional d'Arxius.

De ser així, caldria tenir present les consideracions ja efectuades sobre la licitud de la comunicació de dades personals contingudes en els documents objecte de donació en atenció als articles 5.1.b) i 89.1 de l'RGPD, per la qual cosa no seria necessari disposar del consentiment dels afectats.

Fora d'aquest supòsit, és a dir, de no comptar amb una resolució favorable per al seu ingrés al patrimoni documental català, la donació d'aquests documents d'antiguitat inferior als 40 anys a l'Arxiu Nacional de Catalunya no podria efectuar-se en atenció a la normativa d'arxius.

A tot això, fer avinent que, un cop acceptada la donació per part de l'entitat, en els termes que acordi la consellera de Cultura, l'Arxiu Nacional de Catalunya esdevindrà responsable del tractament, recaient sobre ell el compliment dels principis i les obligacions establertes a la legislació de protecció de dades, com ara, entre d'altres, les relatives a la conservació (article 5.1.e) RGPD) i a la integritat i la seguretat de les dades (article 5.1.f) RGPD).

Així mateix recordar que l'accés a aquests documents haurà d'efectuar-se tenint en compte les limitacions que, pel que fa a la protecció de dades personals, s'estableixen, en concordança amb l'RGPD i l'LOPDGDD, a la legislació en matèria de transparència i accés a la informació pública, en ser aquest el règim aplicable a l'accés als documents privats dipositats en arxius públics (articles 14.1.1) i 34 Llei 10/2001), així com aquelles que puguin derivar-se de la mateixa normativa d'arxius.

D'acord amb les consideracions fetes fins ara en relació amb la consulta plantejada, es fan les següents,

Conclusions

Des del punt de vista de la protecció de dades, l'entitat compta amb legitimació suficient per donar a l'Arxiu Nacional de Catalunya els documents de què és titular i en els quals consten dades relatives a persones físiques vives que, d'acord amb la legislació de patrimoni cultural, formen part del patrimoni documental de Catalunya, bé per haver assolit l'antiguitat de 40 anys o, en cas de no assolir-se aquesta antiguitat, si es compta amb resolució favorable de la consellera de Cultura, en considerar-se un tractament ulterior de dades que respondria a fins d'arxiu en interès públic i, per tant, compatible amb la finalitat inicial per a la qual es varen tractar les dades (article 5.1.b) RGPD). A tal efecte, no seria necessari disposar del consentiment de les persones afectades.

Barcelona, 10 d'agost de 2020